

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **A. S.,**
bytem x,
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým,
se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha,

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie,**
se sídlem Opletalova 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2025, č. j. CR-16016-3/ČJ-2025-930310-V244,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 1. 5. 2025, č. j. KRPS-119274-19/ČJ-2025-010022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 1 rok.
2. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí působí vůči žalobci nepřiměřeně tvrdě, jelikož adekvátně nezohledňuje tu skutečnost, že se jedná o historicky první porušení zákona ze

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

strany žalobce, tj. o ojedinělý exces z jinak řádného způsobu života, kdy žalobce od počátku správního řízení vzorně spolupracoval při objasnění skutečného stavu věci, přičemž za vykonanou práci neobdržel přislíbenou mzdu a správnímu orgánu sdělil důležité skutečnosti ve vztahu k zaměstnavateli, na podkladě kterých může s využitím inspektorátu práce dále bojovat proti skutečným beneficiářům protiprávního jednání, kteří tak měli (na rozdíl od žalobce) z nelegální práce užitek. S ohledem na relativně krátkou dobu protiprávního jednání má žalobce za to, že je napadané rozhodnutí nepřiměřeně přísné a navrhuje tak, aby bylo postupováno toliko dle § 50a zákona o pobytu cizinců a byla mu uložena povinnost opustit území České republiky, a to tím spíše, že přislíbil své vycestování do domovského státu.

3. Žalovaný ve svém vyjádření zcela odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

4. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby, přičemž ve věci postupoval bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Žalobce byl dne 30. 4. 2025 kontrolován při pobytové kontrole v obci X, okres Praha – východ, při rekonstrukci domu, kde byl oděn v pracovním oblečení a vykonával zde pomocné práce. Na výzvu k prokázání totožnosti předložil biometrický cestovní doklad Moldavska č. X, ve kterém měl pouze jedno vstupní razítko přes Rumunsko (Stanga) ze dne 22. 3. 2025. Doklad, který by ho opravňoval k pracovní činnosti na území České republiky, nepředložil. V průběhu řízení byl se žalobcem sepsán protokol o výslechu, do kterého mimo jiné uvedl, že do České republiky přicestoval za účelem návštěvy různých míst a ve volném čase si chtěl vydělat nějaké peníze. Dále uvedl, že v obci X vykonával pomocné zednické práce a na stavbě pracoval asi týden. Na místě mu práci rozdělávali kolegové a ráno mu zadával práci nějaký muž, který ji občas kontroloval. Uvedl, že nářadí, které na stavbě používal, bylo na místě, a pracovní oblečení bylo jeho vlastní. Na stavbě nebyla přesně stanovená pracovní doba, ale přibližně zde pracoval od 08:00 hod. do 16:00 hod. a to od pondělí do pátku. Pracovní smlouvu neobdržel, nýbrž se se zaměstnavatelem dohodl ústně. Měl přislíbenou mzdu 160 Kč/1 hod., tuto ještě nedostal zaplacenou, jelikož měl být vyplacen na konci každého měsíce. Peníze měla na starost nějaká osoba, kterou neznal. Na stavbě chtěl pracovat asi tři měsíce.
6. Dne 1. 5. 2025 vydal správní orgán I. Stupně rozhodnutí specifikované v bodě 1 rozsudku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

Posouzení žaloby soudem

7. Žaloba obsahuje toliko jeden žalobní bod – žalobce argumentuje, že napadené rozhodnutí je pro něj nepřiměřeně tvrdé a že by stačilo stanovení lhůty k vycestování dle § 50a zákona o pobytu cizinců.

8. Podle § 50a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců rozhodnutí o povinnosti opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace policie vydá cizinci, který není držitelem platného oprávnění k pobytu vydaného jiným členským státem Evropské unie a na území pobývá neoprávněně, u něhož nebyly shledány důvody pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění nebo pokud by důsledkem rozhodnutí o správním vyhoštění byl nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života.
9. Podle § 50a odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců rozhodnutí o povinnosti opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace policie vydá cizinci, který není držitelem platného oprávnění k pobytu vydaného jiným členským státem Evropské unie a na území pobývá neoprávněně, u něhož nebyly shledány důvody pro zahájení řízení o správním vyhoštění.
10. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.
11. Ze shora uvedených ustanovení vyplývá, že § 50a zákona o pobytu cizinců představuje alternativu vůči § 119 téhož zákona a uplatní se pouze tehdy, pokud není důvod vést řízení o správním vyhoštění vést, případně rozhodnutí o správním vyhoštění nelze vydat. Tato situace však v případě žalobce nenastala. Co se týká postupu dle § 50a odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, ten je vázán na situace, kdy nebyly shledány důvody pro zahájení řízení o správním vyhoštění. V projednávané věci však takové důvody dány byly a žalobce sám to ani nezpochybňuje. Pokud jde o postup dle § 50a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců (jehož se žalobce pravděpodobně domáhá), pak ten je určen pro situace, kdy buďto nejsou dány důvody pro rozhodnutí o správním vyhoštění (což v projednávané věci byly a žalobce tyto důvody ani nezpochybňuje), nebo v případech, kdy by rozhodnutí o správním vyhoštění představovalo nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce. Ani tato situace však v projednávané věci nenastala, jelikož ani žalobce sám netvrdí, že by měl na území České republiky či jiného státu, na jehož území je mu napadeným rozhodnutím zakázán vstup, jakékoliv rodinné vazby, které by mohly být pro posouzení věci relevantní a ani ze správního spisu takové vazby nevyplývají. Jelikož tedy napadené rozhodnutí do soukromého a rodinného života v zásadě nijak nezasahuje, nemůže být proto nepřiměřené a o aplikaci § 50a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců nelze ani uvažovat. K tomu soud doplňuje, že žalobce má pravdu potud, že závažnost jeho jednání nebyla příliš vysoká. Tato skutečnost se však projevila v tom, že žalobci byl uložen zákaz vstupu v 1/3 zákonné sazby, přičemž žalobce nepřiměřenost této doby nenamítá. Pro úplnost soud dodává, že jelikož žalobce není držitelem oprávnění k pobytu vydaného jiným státem evropské Unie a závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2024, č. j. 9 Azs 18/2024-26, na jeho situaci nedopadají.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

12. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
13. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšný žalovaný vznik nákladů řízení o žalobě netvrdil a ani ze soudního spisu neplyne, že by mu vznikly nějaké náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud proto nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den.
Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. srpna 2025

Miroslav Makajev v. r.
samosoudce